

NOĆNI PROGRAM

Izložba Nine Todorović u galeriji ULUS-a

Likovna kritika Ljiljana Ćinkul Politika, 10. Februar 2005.

„Noćni program“, nova likovna celina Nine Todorović, predstavlja logičan problemski tok njenih prethodnih slikarskih refleksija ostvarenih u ciklusima „Tišine“ (2000) i „Blue Skies“ (2002).

Prepoznati i izboriti se za vlastitu stvaralačku percepciju nije nikad bilo lako mladom autoru, pa ni danas. U razuđenom sistemu umetnosti, mogućnosti izbora i rizici su veliki. Naime akademsko obrazovanje i njegovi standardi odvijaju se u poznatom, manje-više predvidivom pravcu, a nova umetnička scena, njene strategije i različite prakse pokazuju drugi tok.

Akademsko tolerancija prvih ne isključuje subverzivnost drugih. Van svake sumnje, reč je o različitim kodovima i paralelnim svetovima jednog istog vremena.

Nina Todorović se još tokom studija opredelila za umetnički koncept u kojem je moguće postaviti čitljiv likovni obrazac. On se bazira, pre svega, na iskustvu moderne umetnosti 20. veka ali, u njenoj vizuri se naslućuju i drugačiji pogledi koje u umetnost unose digitalni mediji i fotografija.

U određenom smislu, autorka rehabilituje veliku temu umetnosti, kao što je pejzaž, fokusirajući zapravo svoju pažnju na arhitekturu grada i njene različite projekcije. Kadriranje, fragment, ritam, skraćenje, fenomen svetla i senke, bojeni pasaži, reprezentativnost, vidljivo-nevidljivo, magičnost atmosfere – samo su neki od elemenata za elaboraciju ovog slikarstva. Ugao iskošenog pogleda ili pogleda odozdo, uz redukciju faktografskih elemenata na bitno, sublimira sliku urbanog fragmenta u dominantnu likovnu celinu. U centru kompozicione sheme je kadar (zidna površina) i refleksije noćnog svetla čiju je zavodljivost Nina Todorović integrisala u postavljeni slikarski problem. Nastavljajući da razlaže fenomen kadar-svetlo, ona u ekspresivnoj matrici kontrasta referira ubedljiv i plemeniti pikturalni poredak. U afirmativna svojstva ovog rada valja istaći i negovanu slikarsku materiju, kvalitet njene vibrantnosti kao i sofisticirane gradacije u kojima crno nije samo crno a noćno svetlo nije samo srebrnastomlečni odsjaj. U poetskom smislu, ciklus „Noćni program“ je na granici asocijativne apstrakcije a njegova geometrijska shematičnost posledica je smeje redukcije pojavnosti.